

get, som man har gaaet paa i Aar. Dette ligger i Sagens Natur. Naar denne Saison maaske vil bære sig nogenlunde, er det ogsaa, fordi Teatret i denne havde Nyhedens Interesse, og fordi en ny større Variété i et dertil bygget smukt Lokale (Casino) først blev aabnet i Løbet af Vinteren og ikke har paavirket Besøget i Teatret i den første Del af Saisonen. — Men med det nuværende Personale, med et Skuespillerbudget paa 30,000 Kr., vil Teatret ikke kunne gaa næste Saison i Møde; thi da har Nyhedens Interesse tabt sig, og Teatret derved staa svagere over for Variétéerne, som baade her og hist ere alle Teatres værste Fjender. Selv i denne Saison har Teatret kun kunnet drives, ved at der af Borgere i Byen var tegnet et Garantifond af 30,000 Kr., men man kan ikke paaregne, at Borgere ville blive ved med at hæfte for et saadant Driftsfond.

Det ærede Medlem omtalte, at det vistnok kunde blive et rentabelt Foretagende for Aktieselskabet. Jeg tror hverken, at det er paaregnet fra Aktionærerne, eller at det nogen Sinde kan ventes, at de ville faa Renter af disse Penge. Men i alt Fald vil det staa Staten frit for at inddrage Statstilskuddet i det første Øjeblik, der udbetales Dividende til Aktionærerne. Jeg hører selv til Aktionærerne i dette Foretagende, men jeg har kun opfattet min Stilling som Aktionær paa den Maade, at det er en anden og nemmere Form at anmode Folk om en Gave paa. Jeg tror derfor, at den Risiko løbes der ikke.

Endelig omtaltes det, at Staten havde givet dette Teater en Gave, ved at det gamle Teater var blevet købt til Posthus. Vi i Aarhus sætte særdeles megen Pris paa, at det gamle Teater er blevet købt og købt til Posthus, og vi haabe, at det nu ved 3die Behandling af Finansloven vil blive vedtaget at begynde Bygningen af dette Posthus; der trænges haardt dertil; men jeg tror ikke, at det gamle Teater vilde være bleven nogen som helst Konkurrent til det ny. Variétéer kunne konkurrere med Teatret; men et Teater til i Aarhus, dertil er Byen ikke stor nok. Det gamle Teater var tilmed tarveligt i enhver Henseende, sikkerlig ringere end Teatret i Salskøbing, ja af en saadan Beskaffenhed, at det aldeles ikke kunde tillade Konkurrence med det ny Teater. Og det viste sig ogsaa derved, at et af Provinsernes bedste Selskaber ophørte med at spille paa det gamle Teater, Dagen før det ny Teater aabnede, idet de vare ganske sikre paa, at de vilde komme til at spille for tomme

Bænke, saa at det kun blev den rene Til sætning. Den Risiko løber man virkelig ikke. Jeg kan fremdeles ikke se andet, end at det — særlig lige over for det store brede Lag i Provinzen, hvis sceniske Interesser for en meget betydelig Del af Jyllands Vedkommende, ja man kan vel sige for $\frac{1}{6}$ af Provinsens Vedkommende, blive varetagne ved Teatret i Aarhus — dette store brede Lag, som ikke kan have Lejlighed til at nyde godt af Kunsten i København, er uheldigt, om man fremdeles vil fastholde den Beslutning ikke at ville gaa uden for København med Støtte af scenisk Kunst. Og beslutter man sig til i saa Henseende at gaa uden for København, er det dog naturligt at gaa til Landets næststørste By, og det ligger saa meget nærmere, som Aarhus i Virkeligheden har vist sin Interesse for scenisk Kunst ved saa betydelige Ofre og ved at skabe noget saa smukt og anerkendelsesværdigt, at det, som præsteret i Svendborg og Vejle, ikke i nogen som helst Maade kan sammenlignes dermed.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bjerre): Det glædede mig at se Henvisningen fra Udvalget om forhøjet Pension for de gamle Lærere, lige som jeg ogsaa var glad ved at høre de sympatiske Udtalelser, som faldt fra den ærede Ordfører og det ærede Medlem for København. Det forekommer mig, at de Ønsker, som disse gamle Mænd fremsætte, ere i den Grad i Overensstemmelse med Retsind og Billighed, at Regering og Rigsdag bør komme dem i Møde. Det vil jo ganske vist det første Aar være af nogen finansiell Betydning, henimod 40,000 Kr., men for hvert Aar, der gaar, tager Summen jo stærkt af, og i Løbet af 15—20 Aar ville Udgifterne i denne Henseende være faldne bort; det er altsaa ikke noget finansielt uoverkommeligt, hvorom der her er Tale. Jeg vil meget gerne underkaste Andragendet den velvilligste Overvejelse og haaber, at Resultatet skal blive et saadant, at de gamle Lærere kunne være tjente dermed. — Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at omtale, at naar der ikke er kommet Svar fra Ministeriet paa Spørgsmaalet om Realskolelærernes Anciennitet, saa er det af forskellige Grunde, blandt andet min Sygdom, men jeg ønsker en Gang snart at faa en Konference med Finansudvalget blandt andet ogsaa om denne Sag for at faa nærmere at vide om Finansudvalgets Stilling til den. Ved samme Lejlighed vil jeg meget